

Dato: 27. april 2002
Kontor: 2.ø.kt.
J.nr.: 1998/1425-4

**Afgørelse af 00-12-04 - Selskab 1 (S1)
(1998/1425-4)**

Betjening af kunde fra faste lokaler, der var bemandet 1-2 gange om ugen. Selskabet anset for at have selvstændigt driftssted i kommunen (§ 10, stk. 3)

Sagens baggrund

I brev af 21. april 1998 har X Kommune klaget til Fordelingsnævnet over, at Y Kommune har afvist at inddrage X Kommune i fordelingen af den kommunale andel af selskabsskatten for S1 for indkomståret 1996.

Det fremgår af udtalelsen, at den kommunale andel af selskabsskatten for S1 for indkomståret 1996 udgjorde 133.071 kr.

Fordelingsproblemet.

Uenigheden mellem X og Y Kommuner går på, om S1 i kommuneskatte-lovens forstand kan siges at drive virksomhed i X Kommune.

Y Kommune mener - som fordelingskommune - at dette ikke er tilfældet.

I brev af 31. marts 1998 til X Kommune har Y Kommune som begrundelse for sit standpunkt bl.a. henvist til, at

- der benyttes lokaler, der har åbent 1-2 gange om ugen.

- de pågældende medarbejdere er ansat og aflønnes fra virksomheden i Y og udsendes derfra.

- oplysning om arbejdsforholdene og åbningstid m.v. er modtaget fra selskabets revisor.

X Kommune har heroverfor i sit brev af 21. april 1998, hvormed sagen blev indbragt for Fordelingsnævnet henvist til følgende:

'Skatteforvaltningen i X Kommune er af den opfattelse at der findes et driftssted i X og at der på driftsstedet findes beskæftiget personale. At der findes et driftssted i X, fremgår bl.a. af telefonfagbøgerne.

At personalet er ansat og kører ud fra γ menes at være uden betydning, idet personalet rent faktisk er beskæftiget i $\times$.'

$\times$ Kommune har på den baggrund fastholdt, at den er berettiget til andel i selskabsskatten.

I den udtalelse af 23. juni 1998, som γ Kommune har afgivet til Fordelingsnævnet, udtales, at man fortsat er af den opfattelse, at $\times$ Kommune ikke er berettiget til at indgå i fordelingen af den kommunale andel af selskabsskatten for det omhandlede selskab.

I udtalelsen har γ Kommune - ud over de forhold, der tidligere er henvist til i det ovennævnte brev af 31. marts 1998 til $\times$ Kommune - yderligere bl.a. henvist til, at det er tilfældigt hvilken medarbejder, der sendes til $\times$, men de pågældende er alle ansat i og aflønnes i γ .

Bedømmelse af sagen.

Uenigheden mellem kommunerne går som nævnt på, om $\S 1$ kan siges at drive virksomhed i $\times$ Kommune i kommuneskattelovens forstand. Denne betingelse skal være opfyldt, for at en anden kommune end hjemstedskommunen (i den foreliggende sag γ Kommune) bliver berettiget til en del af den samlede kommunale andel af selskabsskatten.

Ifølge lovens $\S 10$, stk. 3, anses virksomhed bl.a. drevet i den eller de kommuner, i hvilke selskabet har selvstændige forretningslokaler med dér beskæftiget personale, eller har selvstændige produktions- eller driftsanlæg. Formålet denne bestemmelse er at udelukke de kommuner, hvortil virksomheden kun har en løsere eller midlertidig tilknytning.

De er efter det oplyste normalt bemandet 1-2 gange om ugen. Det sker ved udsendelse af skiftende medarbejdere, der er ansat i γ .

I Indenrigsministeriet cirkulære nr. 81 af 31. marts 1962 er der et mere generelt fortolkningsbidrag med hensyn til, hvad der skal til, for at en anden kommune end fordelingskommunen kan anses for andelsberettiget.

Det siges herom, at reglerne ' begrænse(r) kredsen af andelsberettigede kommuner med hensyn til forsikringsselskaber og andre selskaber, der uden at have selvstændige kontorlokaler m.v. i en kommune driver virksomhed i denne ved hjælp af agenter eller opkøbere. På samme måde vil andelsret i selskabsskat være udelukket for så vidt angår selskaber, der udfører entreprenørvirksomhed i en kommune uden at have selvstændige kontorlokaler m.v. i denne, og for så vidt angår ambulante handels- og anden virksomhed, f.eks. salg fra omkørende vogne uden tilknytning til selvstændigt forretningslokale m.v. i den pågældende kommune.'

I modsætning til de situationer, der nævnes i det citerede, er der i den foreliggende sag tale om, at $\S 1$ har faste lokaler til rådighed i $\times$ Kommune, og at der i disse lokaler foregår betjening af $\S 1$'s kunder. Dermed har $\S 1$ efter nævnets vurdering et selvstændigt driftssted i $\times$ Kommune.

Det indebærer, at $\S 1$ i den kommunale indkomstskattelovs forstand anses at drive virksomhed i $\times$ Kommune, og dermed at $\times$ Kommune er berettiget til en andel af den kommunale andel af selskabsskatten for $\S 1$.

Nævnets afgørelse.

Nævnet træffer herefter følgende afgørelse:

Der gives Kommune medhold i, at kommunen er berettiget til andel af skatten for indkomståret 1996 for §1 idet selskabet i kommuneskattelovens forstand har drevet virksomhed i Kommune.

[.....]

P.N.V

Christian Trønning

/Ib Kok Hansen